

Formanden: Ja, da det er en Misforståelse, saa maa man søge det rettet ved tredje Behandling; som Sagen nu foreligger, maa jeg lade afstemme over Indstillingen.

Monrad: Maa jeg bede om Ordet!

Formanden: Jeg kan ikke lade Nogen tage Ordet, medmindre den ærede Ordfører skulde ville give en Erklæring paa Udvalgets Begne.

Ordføreren: Jeg maa tilstaae, at jeg for mit Vedkommende har opfattet det Endringsforslag af Udvalget, som nu blev vedtaget, og som har foranlediget den høitærede Finansminister til at tilbagesætte sit Endringsforslag, som om det ubelukkende var et Endringsforslag af den første Deel af Paragraphen, men at det var hele det Specielle af Paragraphen uvedkommende. Jeg har i saa Henseende confereret med Udvalgets Formand, og jeg tør sige, at han i dette Punkt er af samme Mening som jeg. Jeg er end ydermere bleven bestrøket i, at denne Opfattelse er rigtig, ved den Afstemning, som fandt Sted igaar; det, hvorefter der nemlig da kunde være Tvivl, var, om Totalsummerne skulde opføres paa den Maade, som af Udvalget foreslaaet, men . . .

Formanden: Jeg tør ikke tillade nogen Motivering under Afstemningen, men kun en Erklæring.

Det er altsaa ikke blevet forstået saaledes, at Forslaget var fravalbet, og, er der en Misforståelse, saa maa den rettes eller udklæmpes ved 3die Behandling.

Ordføreren: Den ærede Formand tillod mig kun den Bemærkning, at det bestandig saavel fra Udvalgets Formands som fra min Side er blevet forstået saaledes, at denne Redaction kun var noget Midlertidigt, men at vi til 3die Behandling vilde see at enes om en Redaction, som kunde tilfredsstille alle Parter.

Finansministeren: Maa ske jeg dog endnu turde henstille til den ærede Formand, om han ikke maatte finde det rigtigt, ikke at sætte Paragraphen under Afstemning paa den Maade, hvilket heller ikke er skeet ved de tidligere Finanslove.

Formanden: Hvad angaaer de tidli-

gere Finansloves Forhandlinger, da har Afstemningen ikke kunnet foregaae paa den Maade, fordi der ikke har været stillet Forslag i saa Henseende. Nu foreligger der et saadant Forslag, og jeg er ikke berettiget til at undlade at lade afstemme over Noget, der er opført som Afstemningspunkt, naar det ikke frasalbes. Da det nu virkelig er forstået saaledes, at det skal staae, saa maa det søges rettet ved 3die Behandling, men nu lader jeg det afstemme.

10) Udvalgets Forslag til en forandret Redaction af § 18 (see Anhang B Sp. 157—158), forkastedes derpaa med 37 Stemmer mod 26.

11) § 18, efter de stedfundne Afstemninger saalydende:

„Til Udenrigsministeriet bevilges Kongeriget^s Andeel $\frac{3}{5}$ med 135720 Rbd.“ (see med Hensyn til Detallet den i Udvalgets ovennævnte Forslag udenfor Rinken opførte Summer), vedtoges eenstemmigt med 81 Stemmer.

Som det næste Affnit fattes af § 19, Indenrigsministeriet, fra A. a. til A. h. inklusive med de dertil hørende Endringsforslag (see Anhang B. Sp. 159—160, Nr. 1—6 inklusive) under Forhandling.

Ordføreren: Jeg tror, at det vil være rigtigt, at jeg afventer de Bemærkninger, der fra forskellige Sider maatte blive gjorte med Hensyn til Udvalgets Henstillinger, før jeg yttre mig derover.

Indenrigsministeren: Forinden jeg gaaer ind paa de forskellige Udsættelser, der fra Udvalgets Side ere fremkomne ved Indenrigsministerens Budget, skal jeg tillade mig den ganske foreløbige Bemærkning, at jeg her ved anden Behandling ikke alene ikke har fundet mig opfordret til at stille noget Endringsforslag, men at jeg endvidere i det Hele taget ønsker, at mine Bemærkninger, i alt Fald med ganske få Undtagelser, nærmest betragtes som Gjenstande for Udvalgets nærmere Overveelse. Jeg har vel tidligere haft en Conference med den høitagtede Ordfører; men dengang var der ikke Leilighed til at gaae saa dybt ind paa de enkelte Spørgsmaal som nu, da bestemte Indstillinger fra Udvalget foreligger.